

APOSTOL

„A puszta létnél többet...”

A TATA-TÓVÁROSI SZENT IMRE (KAPUCINUS) PLÉBÁNIA LAPJA — 2011. PÜNKÖSD — XX. ÉVF. 3. SZ.

PÜNKÖSD

A húsvéti ünnepkör második főünnepé, és egyben befejezője Pümkösd. Érdekes látni, hogy éppen a sínai törvényhozás, a mózesi kőtáblák átadásának ünnepén száll le a Szentlélek az apostolokra. Az Anyaszentegyház születésének napja éppen választott nép megszervezésének napján történik. Ahogy Isten a tízparancsolatot rávéste a kőtáblákra, úgy a Szentlélek az tanítványok és a hívek szívébe véste Jézus Krisztus parancsait.

A félénk, tanulatlan apostolok ezután kezdik meg térítő munkájukat. A Szentlélek ajándékai megsokszorozzák képességeiket, és nem saját erejükből, nem saját indítatásukból, hanem a Szentlélek ajándékaival felvértezve, Isten által kijelölt úton indulnak el. Ekkor nyíltak meg a megváltott emberiség lelki szemei előtt azok a végtelen lehetőségek, melynek egyetlen magyarázatát Isten mindenhatósága képezi. A Krisztus feltámadása által megnyitott utat, ekkor világítja meg először a Szentlélek fényessége. Ekkor kezdi meg kegyelemosztó működését a Szentlélek, mely azóta megszámlálhatatlan embert juttatott a mennyországba. Ettől a naptól kezdve óvja, védi, vezeti Isten egyházát, hogy az embereket kézen fogva magához vezesse.

De mit kezdhethünk mi, egyszerű emberek ezekkel a felfoghatatlan, átláthatatlan mélységekkel? A pümkösd üdvtörténeti és tudományos tartalma mellett, talán a legszemélyesebb üzenettel bíró ünnepünk. De hogyan lesz élővé a szó?

Pümkösd ünnepének szertartásaiban könnyen megtalálhatjuk e nap hangulatát. Szent öröm csendül ki legtöbb helyen a zsoltosma, és a szentmise liturgikus szövegeiben, és dallamaiban. Örölnünk kell az egyház Jegyese mennyei ajándékának: a vigasztaló Szentléleknek. Fel kell ébreszteni magunkban a rendíthetetlen bizalmat Isten hűségében,

abban, hogy betartja üdvözítésünkre tett ígértét. Pümkösdkor tegyük ígértet magunkban, hogy nem álljuk útját a Szentlélek munkálkodásának bennünk, hanem termékennyé tesszük a pümkösd ajándékokat.

Pümkösdkor ideje nagyobb léptékben nézni életünket. Rá kell döbbernünk, hogy Isten egyáltalán nem egy „üvegtorony tetején” elérhetetlen távolságra van tőlünk.

Pümkösdkor igazán érezni tarkónkon az Isten szerető, aggódó, irányító kezét. Mi, keresztények nem viselkedhetünk

Pümkösd után apró hús-vér földi lényekként, hanem a Lélek szerint kell járnunk-kelnünk, a Lélek szerint kell megtenni kötelességeinket, a Lélek szerint kell útra kelnünk a szűk ösvényen az Isten végtelenébe.

Gábor atya

Kérjétek az aratás Urát...

Szentek gondolatai a papságról

„Az Úr nagy hitet adott nekem azon papok iránt, akik a római Anyaszentegyházzal egyesülten az egyházi rend szentségével fölékesítve élnek. Mindnyájukat, mint uraimat akarom tisztelni és szeretni, nem nézem bűneiket, mivel bennük Isten fiát szemlélem. Mindezt azért teszem, mivel magát Isten szent Fiát nem láthatom, csak szentséges testét és véré. Ezt azonban egyedül a papok tudják átváltoztatni és másoknak kiosztani.”

Assisi Szent Ferenc

„Gyakran megtörténik, hogy míg a lelkipásztor alkalmas igehirdetésével gazdag eredményt ért el, befelé, önmagában kérkedvén, lelke gögösen fuvalkodik fel; ezért nagy gondja legyen rá, hogy a félelem törével sebezgesse önszívét, hogy míg mások sebet gyógyítgatván egészségüket visszaadja, saját egészségét elhanyagolva betegségbe ne essék; hogy míg

felebarátain segít, magáról meg ne feledkezzék, s másokat fölemelvén önmaga el ne essék.”

Nagy Szent Gergely pápa

„A szerzetesi ruha meg a hajkorona nem sokat számít, erkölcsöd megváltoztatása és ösztönös kívánságaid teljes megfegyelmezése tesz igazán szerzetessé.”

Kempis Tamás

„Feladatod a prédikálás és tanítás? Tanulj, és minden igyekezetteddel használd fel mindazt, ami e feladatod jó ellátásához szükséges, mindenekelőtt arra törekedj, hogy életeddel és erkölcsi magatartásoddal prédikálj.”

Borromeo Szent Károly

„A papokért imádkozni: „nagykereskedelem”, mert a fejen át elérem a tagokat. Milyen

szép és fenséges a mi hivatásunk!”

Lisieux-i Szent Teréz

„Azt kértem a Szentatyától: Adjon nekünk szent papokat, és mi és népeink szentek lesznek: mert a pap életszentsége – Krisztus élő jelenléte.”

Boldog Kalkuttai Teréz

„Elsősorban az új evangelizáció összefüggésében, az embereknek joguk van a papokhoz fordulni azzal a reménnyel, hogy bennük Krisztust lássák.”

Boldog II. János Pál pápa

Imádkozzunk imádkozókért!

Horváth József atya

A tatai piaristák

— akiket a rend adott a városnak 4.

Menyotzky András

A történelem olykor furcsa párhuzamokat produkál.

A piarista tanítórend magyarországi történetében külön fejezet illeti a 18. sz. első felének eseményeit, jellegzetességeit. Ezek közé tartozik a rend korabeli tagjainak túlnyomó részben

szláv származása, ami miatt a piaristákat ekkoriban „tót szerzet”-ként emlegették. A magyar rendtartomány önállóságának kivívása után ebben a tekintetben jelentős változás következett be: az idegen nyelvű rendtagok – németek, szlovákok, morvák – legtöbbje kötelességének érezte, hogy kifogástalanul megtanuljon magyarul. Szláv származású volt az első tatai születésű kegyesrendi atya, Menyotzky András is, de ő már gyermekkorában elsajátította a magyar nyelvet. Szüleit megélhetési körülmények vonzották erre a vidékre. Menyotzky Pál és Szőcsik Anna Mária gyermeke húsz évvel az itteni gimnázium alapítása előtt, 1744 márciusában született. Ekkortájt, a birtok 1727-es megvásárlását követően, Esterházy József jelentős telepítésbe kezdett. A közelmúlt történészei ezt az akciót előszeretettel emlegették a

katolikus főurak protesztánsellenes tevékenysége megnyilvánulásának, mellőzve a tényt, mindennek gazdasági okait. A főúrnak nemcsak katolikus jobbágyokra volt szüksége, hanem „libertinus” iparosokra is, így jöttek számosan a Felvidékről, de cseh- és morvaföldről is iparosok és kereskedők is. (A tóvárosi csapó céh gyors fejlődése kimutathatóan morva szakembereknek is volt köszönhető.) Ma még nem tudjuk bizonyosan, hogy a Menyotzky család miért választotta lakóhelyének az akkoriban „Tóot-város”-nak nevezett települést, ahol végül is magyarrá lett. András fiúk piarista örökfogadalmá idején már mint „*hung. prefectus*” szerepelt. A rendtörténet további adataiból tudjuk, hogy a „tót rend” magyarosító törekvései és Tóváros magyarrá válása a század közepén egy irányba hatottak.

Menyotzky András élete a hivatásválasztás után a rendi gyakorlat szerint alakult. Huszonkét évesen, 1766-ban lépett rendbe Kecskeméten. Három éves felkészülés után az előírásoknak megfelelően megkezdte pedagógusi gyakorlatát, előbb Máramarosszigeten, majd egy évet követően Meggyesen, a principisták osztályában. Miután 1768-ban örökfogadalmat tett, Debrecenben felkészülhetett a pappá szentelésére. Mivel ez a város a nagyváradi püspökséghez tartozott, újmiséjére a püspökvárosban került sor. A szentelést nem akárki, a Rómát járt, horvát származású főúr, Szent László városának

felvirágoztatója, a későbbi kalocsai érsek, Pathachich Ádám végezte. Több jel mutat arra, hogy a nagytekintélyű főpap és a piaristák kapcsolata nem erre az egy aktusra korlátozódott. Pathachich Ádám ugyanis ugyanannak a katolikus felvilágosodásnak volt a híve, amit a Rómában tanult – jórészt szintén főúri származású – piaristák és nyomukban az itthoniak képviseltek.

Jellemző mozzanat: felszentelésekor András atya a Szent Keresztet választotta patrónusául. Sokat mondó tény, hogy a rend tagjai közül mind ez ideig egyedül ő viselte a Szent Keresztet szerzetesi névként. Ez nem lehet véletlen! Utalhat a név keresztelésének színhelyére, a tatai várkapolna Szent Kereszt titulására.

Rövid tokaji, majd besztercei tanítás után Debrecenbe került „*concionator hungaricus*”-nak, magyar hitterjesztőnek, hitshírnöknek. Magyar nyelvtudására, retorikai képzettségére, prédikátori tehetségére itt igazán nagy szükség volt: a „kálvinista Róma” címisei évti-

zedekkel a piaristák megjelenése után sem rokonszenveztek a szerzetesekkel, bár küzdelmük a német nyelv erőszakos terjesztése ellen közös volt. Sikeres hat év után Nagykárolyba küldte a rend ugyanilyen feladatra. A Károlyi család székhelyén a plébániai feladatokat is a piaristák végezték, sőt, működött itt egy Schola Nationalis, egy magyar nyelvű alapiskola is, ahol az ő perfektt magyarságára nagy szükség volt. Sikereire felfigyeltek előjárói és kiszemelték őt a váci nemesi konviktus vezetésére. Megmaradt a levél, amelyben érvek sorával próbált az előléptetésnek ellenállni. Sikertelenül. 1790-ben már Vácott találjuk. Igaz, egy év után ismét Debrecenbe helyezték, ismételten hitszónoknak. Az itt készült könyvleltára sokat elárul érdeklődéséről, szakmai igényességéről, könyvszeretetéről. A piaristák szegénységük ellenére is szerették a könyveket, cellájukban értékes és friss kiadványok sorakoztak a tékákon. Új helyre költözéskor külön kellett figyelni az értékes rakományra. Így volt akkor is, amikor 1796-ban Kalocsára került. A Váradról ismert Pathachich Ádám érsek ekkor már nem élt, de az általa szervezett „kalocsai Árkádia” hatását még bizonyára érezte a „Metropolis Ecclesia” hitéletében. Négy év után újra Debrecen, majd Nagykároly következett – mindenütt fáradhatatlanul hirdette a „katolikus felvilágosodás” szellemében a krisztusi Evangéliumot.

A rend korabeli gyakorlata szerint a tanárokat negyvenedik életévük után már lehetőleg mentesítették a tanítás nehézségei alól, ez kijárt a *concionator*-oknak is. Pihenő éveire Kecskemétre helyezték, ahol 1882-ben, 78 éves korában májgyulladásban halt meg.

Emlékezzünk rá, mint városunk érdemes szülöttjére!

Haraszi Mihály

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat régiógyűlése Tatán

2011. május 14-én tartotta az Magyar Máltai Szeretetszolgálat Közép-Dunántúli Régiója az éves csoportközgyűlést Tatán a Kapucinus templom közösségi termében.

Három megye (Komárom-Esztergom, Veszprém, Fejér) 22 csoportja küldte el küldötteit erre az alkalomra. Összesen 42 delegált jelent meg. A gyűlés legfontosabb feladata az volt, hogy az MMSz Egyesületének Alapszabálya értelmében a tagság legfelső fórumára, az Országos Küldöttgyűlésre megválassza a régió küldötteit és értékelje a 2010-es év munkát.

A gyűlés szentmisével kezdődött, amelyet Kovács Mihály plébános úr, a régió lelki vezetője mutatott be. A szentmisében a Jó Pásztor példázatáról beszélt. Jézus a pásztor, aki ismeri juhait, s akit követnek a juhok, Isten országának kiválasztottai, de Jézus az ajtó is. Csak rajta

keresztül nyerhetünk megváltást, életet, örök boldogságot.

A régióvezető, Bondor Lajos zárandoklaton vett részt, ezért a küldöttgyűlést Dr. Herczeg Kinga régiótitkár vezette le. Mise után Győri-Dani Lajos, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat ügyvezető alelnöke köszöntötte a megjelenteket. Beszámolt arról a két természeti katasztrófáról (Felsőzsolca, Devecser), ahol a máltai tagok emberfeletti helytállásról tettek és tesznek még napjainkban is tanúbizonyságot. Értékelte a régió éves munkáját, és felhívta a figyelmet, hogy a tagrevízió során új, egységes máltai igazolványt kapnak a szeretetszolgálat tagjai és önkéntesei.

Dr. Herczeg Kinga, a régió titkára beszámolt a 22 csoport munkájáról, hisz a csoportok a „klasszikusnak” számító ruha- és élelmiszerosztáson kívül jogi tanácsadással, gyermekmegőr-

zéssel, támogató szolgálatoknak, idősek napközi otthonának, ifjúsági centrumoknak, játszótereknek a működtetésével, fenntartásával is foglalkoznak. Ezt követően Tóthné Kovács Zsuzsanna, a régió könyvelője ismertette a 2010. évi régiós költségvetést és a 2011. évi várható költségvetési tervezetet.

Ezután került sor a 14 küldött megválasztására, akik régiókat képviselik 2011. június 4-én az Országos Központban tartandó küldöttgyűlésen. Tatáról Kincses Jenőné képviseli a csoportot, ahol elfogadásra kerül a Magyar Máltai Szeretetszolgálat éves költségvetése és éves jelentése. Az ügyrendi napirendi pontok után lehetőség volt a csoportvezetők között kötetlen beszélgetésre.

A küldöttgyűlés imával és a Taverna étteremben szeretetvacsorával zárult.

Langmár Istvánné

A hónap elején a Magyar Piarista Diákszövetség Tatai Tagozata ünnepi ülést tartott. Nagy meg-

tiszteltetés érte a helyi csoportot, a Választmány két kitüntetést is adományozott tagjainknak. *Haraszti Mihály* tagtársunk Antall József emlékérmét kapott. *Dr. Túri Róbert* tanár úr, vezetőségi tagunk pedig a Diákszövetségért jelvény ezüst fokozatát vehette át a közgyűlésen a helyi tagozat vezetésében kifejtett odaadó tevékenységéért. Ezúton is köszönjük munkájukat.

Mihály bátyánk már nyugdíjas, alapító tagja a Tatai tagozatnak. Munkálkodásával, az emlékek ápolásával nagy része van abban, hogy a piarista lelkiség tovább megmaradhat a városban. A *BorDó Házi Esték* c. sorozatunkban előadásokkal színesítette programjainkat, melyeket mélyre ható kutatásai alapján állított össze. A „*Piarista hatások a tatai szénmedence településeinek művelő-*

A Tatai Piarista Diákszövetség ünnepe

déstörténetében” című tanulmánya alapján Dr. Koltay András, a rend levéltárosa felkérte a piarista rendtörténeti

sorozat 3. kötetének megírására, mely „*Piaristák Tatabányán*” címmel tavaly meg is jelent.

Zágon József (a közigazgatásilag Tatához tartozó falu, Agostyán szülötte) születésének 100. évfordulójára megemlékezést szervezett, és meghívta *Ruppert József* piarista atyát, hogy misét mutasson be Agostyán jeles szülöttjének lelki üdvéért. Mihály rendszeres résztvevője a hagyományos szeptemberi Patrociniumnak a kapucinus templomban. Amíg az eseményt vacsora követte, annak is aktív szervezője volt. Társaságában mindig sok érdekeset hallunk a régi tatai tanárokról.

Az Apostol című helyi plébániai lapban, ahol gyakran szerepelnek helytörténeti írásai, idén rovatot indított „*A tatai piaristák*” címen. A cikkek folyamatosan megjelennek a Magyar

Piarista Diákszövetség Hírlevelében is, annak 2011. január 20-i számától kezdődően.

Sajnos a számára nehézségeket okozó egészségi állapota miatt – bár változatlan lendülettel tekint a jövőbe –, a közgyűlésen a kitüntetést a tatai tagozat elnöke vette át. Ezért szerveztünk külön alkalmat biztosít a helyi öregdiákok részvételével, hogy a megtiszteltetés jele jogos tulajdonosához kerüljön.

Dr. Nemes Lajos tagozati elnök a BorDó Házban tartott ünnepségen adta át az Antall József emlékérmét. Kitüntetett társunk ezt követően elmesélte: helytörténeti kutatásai során azt tapasztalta, hogy a helyiek sem ismerték kellő mértékben a várost. A kutatás során az iskolák történetébe is beleásta magát, így került a kezébe egy kiadvány a tatabányai Árpád gimnáziumról. Az évkönyv olyan valótlanágokkal volt tele, hogy úgy érezte, erre reagálnia kell.

Tatabánya első gimnáziuma létrejöttét ugyanis a piaristáknak köszönhetné. Tatán az 1944. szeptemberi kezdés után a háború miatt viszonylag gyorsan megszűnt az oktatás. Mivel akkor is sokan jártak

át a pár év múlva négy településből létrehozott Tatabányáról, fölmerült a gondolata egy ottani kihelyezett tagozatnak. Haraszi Mihály úgy fogalmazott, hogy ezzel a tatai piaristák visszatértek Kalazanci Szent József rendalapító atyánk lelki-ségéhez. A tatai, és alighanem a többi piarista gimnázium többsége ugyanis elitiskolaként működött (ennek jele, hogy

a diákok közül nagy számban tudósok, elismert mérnökök kerültek ki), mert ez volt az elvárás. A kegyesrendi tanárokat nem az alsóbb néprétegekből származó gyerekek nevelésére készítették fel, bár ez semelyik fiatalnak nem akadályozta meg, hogy oda járjon. A tatabányai helyzet új feladatot jelentett, de a tanárok mégis vállalták, sőt a rendszeres látogatásokkal szoros kapcsolat alakult ki a családokkal. Az erről szóló a könyv azért lett fontos, mert a témája unikum a rend történetében, és a tatai rendtársak élete, a tatabányai „kaland” miatt a többiekéhez képes meglehetősen eltérően alakult.

A tatabányai Árpád gimnázium sem jött volna annyira rövid idő alatt létre, ha a piaristákat nem akarták volna gyorsan eltávolítani, ezt mutatja az is, hogy a gimnáziumnak mai napig nem épült meg a valamikor beígért saját épülete. Ezeket akarta a szerző világossá tenni írásával. Amikor a kihelyezett tagozat oktatóiról, Vas Péter és Csányi tanár urakról gyűjtött anyagot a Piarista Levéltárban, annak vezetőjétől sok mindent megtudott a rend tatabányai tevékenységéről. Köszönet illeti ezért Koltay Andrást, hiszen az ő segítségével tette lehetővé végül a könyv megírását, mely a korábban valótlanágokat állító propaganda leleplezésének szándékából indult.

A továbbiakban szóba kerültek egyéb művek is, a Komárom Megyei Útitárs, az angolparkról szóló füzet, vagy a tatai képeskönyvek, melyeket fia szép fotói illusztrálnak. Az eddigi munkák felsorolásával még nem ért véget tevékenységének teljes ismertetése. Néhány hónappal korábban ő kezdeményezte a piaristák tatai megtelepedésének 250. éves évfordulója alkalmából 2014-ben

lebonyolítandó ünnepségsorozat megrendezését. Az előkészületek aktív szervezője, az ünnepi tagozati ülés következő napirendjeként az előttünk álló időszak tennivalóit sorolta fel.

Kedves színfoltja volt a találkozónak egy tatai születésű, de a '70-es évek óta Amerikában élő, a budapesti piarista gimnáziumban

érettségizett öregdiák

megjelenése és beszámolója. Weiser Attila épp a diákszövetségen keresztül talált meg minket, és sikerült megoldani a helyiek segítségével, hogy unokája kapucinus templombeli keresztelőjén orgonakísérője legyen az énekesnek. A szép családi ünnep előtti este szerencsésen illett Attila programjába, sikerült a tatai öregdiákok között egy vidám, visszaemlékezésekkel teli órát eltöltenie.

Izing László
a tatai tagozati titkára

Dr. Nemes Lajos méltatja Haraszi Mihály munkásságát a kitüntetés átadásakor

GONDOLAT- SZILÁNKOK

Az sem véletlen, hogy a fatimai kálváriát is magyarok építik. Csak olvasni kell a fatimai magyar közlönyben, miként gyűjtik össze apránként a sok pénzt, ami az építéshez szükséges. A jövő fogja megmutatni, mi lesz erre a Szűzanya válasza. A nemzet java érzi, hogy minket csak az menthet meg, aki eddig is vigyázott ránk, mert a földi hatalmaktól ugyan semmit sem várhatunk, de a magyar történelmet mégis folytatni fogjuk, dacolva az elnyomással és közönnyel.

(Varga L. S.J: *A magyar titok*, 120.)

A kulturális válság a globális civilizáció válsága. Annak bizonyítéka, hogy a pénzközpontú, gazdasági szemléletű világ-felfogás bűnös, kártékony, végzetes. Nemcsak a magyar nemzet van súlyos válságban, hanem egész Európa, az egész világ is. Az isteni parancsolatoktól és törvényektől elszakadt, megosztott és hitehagyott világnak bűnbánatot kell tartania, és meg kell szabadulnia rabtartóitól, akik az emberi

méltóság nevében gyilkolnak, megszállnak idegen országokat és elrabolják a népek nyersanyagkincseit. Krisztus a második eljövetelekor ki fogja űzni ostorral a tőzsdék urait is, mert Mammont imádják. És akkor tér vissza az ember méltósága, amikor lerombolják a kamatrabslolgaság arénáit.

(Keresztény Élet 2006. II. 5.)

Interjú Istennel

Azt álmodtam, interjút készíték Istennel.

- „Tehát interjút szeretnél tőlem?” – kérdezte Isten.
- „Ha van rá egy kis idő...” – mondtam.

Isten mosolygott:

- „Időm végtelen! Milyen kérdéseid vannak?”
- „Mi a legmeglepőbb számodra az emberiségben?” – kérdeztem

Isten válaszolt:

- „Az, hogy unalmasnak tartják gyermekkorukat. Sietnek felnőtté válni, majd vágyódnak újból gyermekké lenni. Az, hogy elveszítik egészségüket, hogy pénzt szerezzenek, majd elveszítik pénzüket, hogy visszakapják egészségüket. Hogy a jövőtől való félelmük miatt megfedkeznek a jelenről, annyira, hogy sem a jelenben, sem a jövőben nem élnek. Az, hogy úgy élnek, mintha soha sem halnának meg, és úgy halnak meg, mintha sohasem éltek volna.”

Isten megfogta a kezemet, és egy ideig hallgattunk. Majd megkérdeztem:

- „Szülőként mit szeretnél gyermekeidnek megtanítani az élet leckéből?”

Isten mosolyogva válaszolt:

- „Amit tehetnek: engedjék, hogy szeretve legyenek! Tanulják meg, nem jó magukat másokkal összehasonlítani. Tanulják meg, nem az a gazdag, akinek a legtöbb vagyona van, hanem az, akinek a legkevesebbre van szüksége! Tanulják meg, pillanatok alatt mély sebet ejthetnek azon, akit szeretnek, de sok évbe telhet, a seb meggyógyítása. Tanuljanak megbocsátani – megbocsátást gyakorolva. Tanulják meg, hogy vannak személyek, akik nagyon szeretik őket, csak nem tudják ezt kifejezni és megmutatni! Tanulják meg, két ember nézhet ugyanarra a dologra, és láthatja ugyanazt – különbözőképpen. Tanulják meg, nem elég mindig, ha mások megbocsátanak nekik, hanem ők is meg kell bocsássanak önmaguknak.”

„És tanulják meg:
Én mindig itt vagyok!”

(Közlésre átengedte: Dr. Nemes Lajosné)

KÖNYVAJÁNLÓ 2011. PÜNKÖSD

A Szelestei N. László által szerkesztett *Régi Magyar prédikációk* című munka – amely egyben egyetemi segédkönyv, szöveggyűjtemény – a régi magyar irodalom és művelődéstörténet iránt érdeklődők figyelmét szeretné felhívni hajdani értékeinkre. Az ajándéknak is kiváló, szép kiadású kötet a 16-18. század vallási felekezeteinek jeles prédikáció-szerzőitől tartalmaznak teljes írásokat.

A prédikáció célja az isteni kinyilatkoztatáson alapuló keresztény tanítás közvetítése. A családfők kötelessége a család testi táplálása, a papé az, hogy híveinek az Istentől rábízott lelki táplálékot jól előkészítve biztosítsa. A beszéd témája lehet a Biblia magyarázata, vagy bensőségesség érzetét váltja ki például karácsonykor, a Krisztussal szenvedésről szól húsvétkor. A prédikáció célja a szentekről szóló beszédekben lehet az, hogy hallgatója rácsodálkozzon a hallottakra. Az érvelő, disputáló tanítás gyakori a beszédek során – említi a könyv bevezetőjének szerzője.

Örömünkre már a harmadik kötet jelenik meg **Öböjte Csaba** gondolataiból. Az *Iránytű a végtelenhez* című könyvben az isteni parancsolatokról beszélget Karikó Évával. „Számomra a parancsolatok a teljes, boldog életre vezető útjelző táblák,..... melyek hihetetlenül gazdaggá tehetnek” – mondja Csaba testvér. Mi pedig a mai kor által támasztott nehézségeinkre kapunk hiteles és szerethető válaszokat.

A keresztény ember számára az ószövetségi Szentírás az egész emberiségnek szóló isteni üzenet.

Ezért kell tanulmányoznunk és minél hamarabb megismertetni gyermekeinkkel is. Az *Ószövetségi történetek* kifestőkönyv vizuálisan és a rajzok színezésével is segíti a gyerekek képzeletében rögzíteni az eseményeket.

JÓ OLVASÁST!

Izingné H. Csilla

STELLA

Könyv és kegytárgybolt

Bibliák, imakönyvek, szentképek, életrajzi és ifjúsági regények, elmélkedő olvasmányok, feszületek, rózsafüzérek, gyertyák és egyéb kegytárgyak, stb.

Cím: Tata, Bartók B. u. 1. (a kapucinus templomnál).

Telefon: 34/ 384-802

Nyitva tartás: szerda, csütörtök, péntek 8–12, illetve 13– 15; szombat, vasárnap 8–12 óra

LIBITINA

jó kezekben könnyebb minden

2890 Tata, Stranzky J. u. 15.

Tel: 34 / 487 - 847

Fax: 34 / 489 - 110

e-mail: info@libitina.hu

A szentmisék rendje

Hétköznapiak:

Hétfőtől-péntekig: 7.30-kor
(szerdán 18.00 órákor is).

Hétvégén:

Szombaton: 7.30 és 18.00 óra

Vasárnap: 7.30, 9.00, 10.30, 18.00 óra

További programok, szertartások

Minden hónap:

- *első csütörtökén* egész napos szentségimádás;
- *13-án fatimai engesztelés:*
 - du. 5 órákor rózsafüzér,
 - fél 6-kor zsolozsma
 - 6 órától szentmise.

Az idei **PORCIUNKULA** búcsú ünnepén a szentmise
augusztus 7-én (vasárnap) 18.00 órákor lesz.

A szentmisét és a körmenetet *dr. Beer Miklós* váci püspök vezeti.

KÉPES BESZÁMOLÓ

Húsvétkor 32 katekumen részesült a keresztség szentségében, és járult először szentáldozáshoz.

Május 14-én egyházközségünk tagjai ausztriai zárandokúton vettek részt.

Május 21-én Dr. Török József professzor úr mutatott be szentmisét templomunkban. Ezen a napon János atya halálának évfordulójáról is megemlékeztünk.

Április 30-án volt a bérmlás templomunkban. Dr. Galavits József székesegyházi kanonok úr 51 testvérünknek szolgáltatta ki a szentséget.

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2011. július 10. - Kérjük, ne mulasszák el a határidőt!

APOSTOL - A PUSZTA LÉTNÉL TÖBBET... - A tata-tóvárosi Szent Imre (kapucinus) plébánia lapja. – Megjelenik évente hatszor. – Szerkeszti a szerkesztőbizottság. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Fax: 34/ 381 019 – Internet honlap: www.tatakapucinus.hu – Felelős kiadó: Szalai Gábor plébános. – A következő szám kéziratának leadási határidejét számonként fentebb közöljük. Kéziratokat nem őrünk meg és nem küldünk vissza.